Dilluns 1 de Quaresma

Text de l'Evangeli (*Mt* 25,31-46): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Quan vingui el Fill de l'home en la seva glòria i tots els àngels amb ell, llavors s'asseurà damunt el tron de la seva glòria. I es reuniran davant d'ell totes les nacions, i separarà els uns dels altres, com el pastor separa les ovelles dels cabrits; i posarà, certament, les ovelles a la seva dreta i els cabrits a l'esquerra. Llavors dirà el rei als qui seran a la dreta: 'Veniu, beneïts del meu Pare, posseïu el regne preparat per a vosaltres des de la constitució del món. Perquè vaig tenir fam i em donàreu de menjar, vaig tenir set i em donàreu de beure, era foraster i m'acollíreu, despullat i em vestíreu, malalt i em visitàreu, era a la presó i vinguéreu a mi'. Llavors li respondran els justos, dient: 'Senyor, quan et vam veure amb fam i et donàrem de menjar, o amb set i et donàrem de beure? I quan et vam veure foraster i t'acollírem, o despullat i et vestírem? I quan et vam veure malalt o a la presó i vinguérem a tu?'. I responent el rei, els dirà: 'En veritat us dic: sempre que ho féreu a un d'aquests germans meus petits, a mi m'ho féreu".

»Llavors dirà a aquells que seran a la seva esquerra: 'Aparteu-vos de mi, maleïts, al foc etern, preparat per al diable i per als seus àngels. Vaig tenir fam i no em donàreu de menjar, vaig tenir set i no em donàreu de beure, era foraster i no m'acollíreu, despullat i no em vestíreu, malalt i a la presó i no em visitàreu'. Llavors respondran ells mateixos, dient: 'Senyor, quan et vam veure amb fam o amb set o foraster o despullat o malalt o a la presó i no et servírem?'. Llavors els respondrà, dient: 'En veritat us dic: sempre que no ho féreu a un d'aquests més petits, tampoc no m'ho féreu a mi'. I aniran aquests al suplici etern, i els justos a la vida eterna».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Sempre que no ho féreu a un d'aquests més petits, tampoc no m'ho féreu a mi»

Mn. Joaquim MONRÓS i Guitart
(Tarragona, Espanya)

Avui se'ns recorda el judici final, «Quan vingui el Fill de l'home en la seva glòria i tots els àngels amb ell» (Mt 25,31), i ens remarca que donar de menjar, beure, vestir, visitar... resulten obres d'amor per a un cristià, quan en fer-les se sap veure en elles el mateix Crist.

Diu sant Joan de la Creu: «A la tarda t'examinaran en l'amor. Aprèn a estimar Déu com Ell vol ser estimat i deixa la teva pròpia condició». No fer una cosa que cal fer, en servei dels altres fills de Déu i germans nostres, suposa deixar Crist sense aquests detalls d'amor degut: pecats d'omissió.

El Concili Vaticà II, en la Gaudium et spes, en explicar les exigències de la caritat cristiana, que dóna sentit a l'anomenada assistència social, diu: «En la nostra època, especialment urgeix l'obligació de fer-nos proïsme de qualsevol home que sigui i de servir-los amb afectivitat, ja es tracti d'un ancià abandonat de tots, o del famolenc que apel·la a la nostra consciència portant-nos a la memòria les paraules del Senyor: 'sempre que ho féreu a un d'aquests germans meus petits, a mi m'ho féreu' (Mt 25,40)».

Recordem que Crist viu en els cristians... i ens diu: «Jo soc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món» (Mt 28,20).

El Concili Lateranense IV defineix el judici final com a veritat de fe: «Jesucrist ha de venir a la fi del món, per a judicar els vius i els morts, i per a donar a cada un segons les seves obres tant als reprovats com als elegits (...) per a rebre segons les seves obres, bones o dolentes: aquells amb el diable, càstig etern, i aquests, amb Crist glòria eterna».

Demanen a Maria que ens ajudi en les accions de servei al seu Fill en els germans.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Immolem-nos nosaltres mateixos a Déu, oferim-li cada dia el nostre ésser amb totes les nostres accions, pugem decididament a la seva creu» (Sant Gregori Nazianzè)

- «Mitjançant les obres [de misericòrdia] corporals toquem la carn del Crist en els germans i germanes que necessiten ser nodrits, vestits, allotjats, visitats. Precisament tocant en el que pateix la carn de Jesús crucificat, el pecador podrà rebre com a do la consciència que ell mateix és un pobre captaire» (Francesc)

- «Des del bressol fins a la creu, sap què és tenir fam, set i no tenir 'on reposar el cap' (cf. Lc 9,58). Més encara, s'identifica amb els pobres de tota mena i fa de l'amor actiu envers ells la condició de l'entrada al seu Regne» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 544)